

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

P8_TA(2015)0474

Sytuacja w Burundi

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie sytuacji w Burundi (2015/2973(RSP)) (2017/C 399/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zmienioną umowę z Kotonu,
- uwzględniając Porozumienie z Aruszy w sprawie pokoju i pojednania w Burundi z dnia 28 sierpnia 2000 r.,
- uwzględniając konstytucję Burundi, w szczególności jej art. 96,
- uwzględniając Afrykańską kartę na rzecz demokracji, wyborów i dobrych rządów,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
- uwzględniając wspólne oświadczenie w sprawie pogarszającej się sytuacji w Burundi, wydane w dniu 13 grudnia 2015 r. przez wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federikę Mogherini oraz przez komisarza ds. współpracy międzynarodowej i rozwoju Nevena Mimicę,
- uwzględniając przyjęte w dniu 8 grudnia 2015 r. konkluzje Rady w sprawie konsultacji UE-Burundi na podstawie art. 96 umowy z Kotonu,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2248 (2015) z dnia 12 listopada 2015 r. w sprawie sytuacji w Burundi,
- uwzględniając wspólne oświadczenie w sprawie Burundi wydane w dniu 12 listopada 2015 r. przez zastępcę sekretarza generalnego Narodów Zjednoczonych Jana Eliassona, przewodniczącą Unii Afrykańskiej Nkosazanę Dlamini-Zumę oraz wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federikę Mogherini,
- uwzględniając decyzje Rady Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej (UA) z dnia 13 czerwca, 17 października i 13 listopada 2015 r. w sprawie sytuacji w Burundi,
- uwzględniając oświadczenia Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej z dnia 31 maja i 6 lipca 2015 r. w sprawie sytuacji w Burundi,
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie sytuacji w Burundi,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2015/1755 z dnia 1 października 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Burundi,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 marca, 18 maja, 22 czerwca i 16 listopada 2015 r. w sprawie Burundi,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie sytuacji w Burundi ⁽¹⁾,
- uwzględniając pismo zatwierdzone przez Radę w dniu 26 października 2015 r., w którym zwrócono się do władz Burundi o rozpoczęcie konsultacji zgodnie z art. 96 umowy z Kotonu,
- uwzględniając oświadczenie prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego Fatou Bensoudy z dnia 6 listopada 2015 r.,
- uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0275.

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

- A. mając na uwadze, że w ostatnich dniach, po atakach na trzy obozy wojskowe w Bużumburze, stan bezpieczeństwa w Burundi znacznie się pogorszył; mając na uwadze, że w dniu 11 i 12 grudnia 2015 r. burundyjskie siły bezpieczeństwa zabiły co najmniej 87 osób; mając na uwadze, że jak się wydaje, w wielu przypadkach były to egzekucje przypadkowych osób;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 96 konstytucji Burundi oraz art. 7 ust. 3 protokołu II do Porozumienia z Aruszy w sprawie pokoju i pojednania w Burundi funkcji prezydenta nie można sprawować dłużej niż dwie kadencje; mając na uwadze, że prezydent Pierre Nkurunziza zajmuje to stanowisko od 2005 r., a w roku 2010 został ponownie wybrany na ten urząd;
- C. mając na uwadze, że w Burundi w dniu 29 czerwca 2015 r. odbyły się wybory parlamentarne i lokalne, a w dniu 21 lipca 2015 r. wybory prezydenckie; mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa uznała, iż żaden z tych procesów wyborczych nie był przejrzysty, pluralistyczny, wolny i wiarygodny; mając na uwadze, że z tego powodu Unia Afrykańska (UA) odmówiła wysłania obserwatorów do śledzenia wyborów, UE zawiesiła swoją misję wyborczą w Burundi, a znaczna część burundyjskiej opozycji zdecydowała się zbojkotować wybory;
- D. mając na uwadze, że fakt, iż prezydent Nkurunziza ubiegał się o wybór na trzecią kadencję, a także jego reelekcja w wyborach z dnia 21 lipca 2015 r. pogrążyły kraj w najgłębszym kryzysie politycznym od czasu zakończenia wojny domowej;
- E. mając na uwadze, że rząd Burundi zlekceważył decyzje i zalecenia UA oraz Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej przyjęte odpowiednio w dniu 13 czerwca 2015 r. i 6 lipca 2015 r., mimo że ich pełne wdrożenie umożliwiłoby przeprowadzenie wiarygodnych i powszechnych wyborów;
- F. mając na uwadze, że według Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka oraz według innych organizacji walczących o prawa człowieka w Burundi dochodziło do politycznie umotywowanego naruszania praw człowieka, łamania praw człowieka i aktów przemocy zarówno w przed wyborami, jak i po nich, a celem tych naruszeń byli w szczególności działacze opozycji, obrońcy praw człowieka i dziennikarze, w tym Pierre Claver Mbonimpa, którego syna znaleziono martwego po tym, jak został zatrzymany przez policję, a także Marguerite Barankitse, Antoine Kaburahe i Bob Rugurika; mając na uwadze powszechne przekonanie, że z działaniami tymi powiązane są w większości, chociaż nie wyłącznie, instytucje państwowe; mając na uwadze, że główna odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa w Burundi i ochronę ludności kraju, w zgodzie z zasadami praworządności, prawami człowieka i międzynarodowym prawem humanitarnym, spoczywa na rządzie Burundi;
- G. mając na uwadze, że w wyniku pogarszającej się sytuacji politycznej w Burundi ponad 200 000 ludzi zostało wysiedleńcami wewnątrz kraju lub próbowało znaleźć schronienie w sąsiednich krajach; mając na uwadze, że w lipcu 2015 r. UE zwiększyła pomoc humanitarną i zmobilizowała dodatkowe 4,5 mln EUR na pomoc dla wysiedlonej ludności;
- H. mając na uwadze, że Burundi jest jednym z najsłabiej rozwiniętych państw świata; mając na uwadze, że niemal połowa (45 %) spośród 10,6 mln mieszkańców tego kraju ma nie więcej niż 15 lat (19,9 % mieszkańców stanowią dzieci poniżej lat 5); mając na uwadze, że Burundi zajmuje najgorszą na świecie pozycję pod względem wskaźnika głodu – u trzech piątych dzieci w tym kraju odnotowuje się opóźniony wzrost; mając na uwadze, że w latach 2013–2014 Burundi spadło o dwa miejsca (ze 178. na 180.) w klasyfikacji rozwoju społecznego prowadzonej przez Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP), cztery piąte mieszkańców Burundi musi się utrzymać za mniej niż 1,25 USD dziennie, a 66,9 % Burundyjczyków żyje poniżej progu ubóstwa;
- I. mając na uwadze, że w dniu 26 października 2015 r. UE zwróciła się o rozpoczęcie konsultacji na podstawie art. 96 umowy z Kotonu w celu zbadania kwestii nieprzestrzegania istotnych elementów umowy, w szczególności praw człowieka oraz zasad demokracji i praworządności; mając na uwadze, że konsultacje te rozpoczęły się dnia 8 grudnia 2015 r.
- J. mając na uwadze, że w dniu 8 grudnia 2015 r. UE uznała, iż stanowisko zajęte przez Burundi w czasie konsultacji prowadzonych na podstawie art. 96 umowy z Kotonu nie umożliwi naprawienia faktu, że Burundi nie spełnia podstawowych warunków partnerstwa z UE; mając na uwadze, że UE uznała również, iż stanowisko zajęte przez Burundi uniemożliwia satysfakcjonującą reakcję na decyzje Rady Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej z dnia 17 października i 13 listopada 2015 r., zwłaszcza jeśli chodzi o konieczność bezwłocznego nawiązania szczerego i pluralistycznego dialogu w oparciu o porozumienie z Aruszy;
- K. mając na uwadze, że impas polityczny w Burundi, charakteryzujący się brakiem dialogu między burundyjskimi zainteresowanymi stronami oraz pogarszającym się stanem bezpieczeństwa i sytuacją gospodarczą, niesie poważne konsekwencje dla mieszkańców i stanowi poważne zagrożenie dla stabilności regionu, gdzie w nadchodzących dwóch latach ma się odbyć szereg wyborów (w Ugandzie, Demokratycznej Republice Konga, Rwandzie);

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

- L. mając na uwadze, że wspólnota międzynarodowa odgrywa ważną rolę jako gwarant porozumień z Aruszy; mając na uwadze, że dotychczas żadne regionalne ani subregionalne wysiłki podejmowane w celu zażegnania kryzysu i przywrócenia dialogu między wszystkimi siłami politycznymi nie przyniosły pozytywnych rezultatów;
 - M. mając na uwadze, że w dniu 1 sierpnia 2015 r. w Addis Abebie zgromadziła się opozycja polityczna i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, aby utworzyć Radę Narodową ds. Przywrócenia Porozumień z Aruszy i Praworządności;
 - N. mając na uwadze, że w dniu 23 września 2015 r. prezydent podpisał dekret ustanawiający narodową komisję ds. dialogu wewnątrzburundyjskiego, która ma przez sześć miesięcy prowadzić negocjacje; mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie niezwykle sceptycznie odnosi się do potencjalnych wyników prac tej komisji, gdyż większość przedstawicieli opozycji i społeczeństwa obywatelskiego, którzy są przeciwni trzeciej kadencji prezydenta Nkurunzizi, jest ściganych pod zarzutem organizacji powstania i współudziału w nieudanej próbie zamachu stanu z dnia 13 i 14 maja 2015 r.; mając na uwadze, że przewodniczący nowo wybranego Zgromadzenia Narodowego Pascal Nyabenda oświadczył, iż „osoby, które uczestniczyły w organizacji i przeprowadzeniu zamachu stanu (...), nie zostaną włączone do dialogu”;
 - O. mając na uwadze, że UA, UE i Stany Zjednoczone zamroziły aktywa i nałożyły zakaz podróżowania na przywódców rządu i opozycji, których działania i oświadczenia przyczyniają się do istnienia przemocy oraz stanowią przeszkodę w dążeniu do politycznego rozwiązania kryzysu w Burundi;
 - P. mając na uwadze, że USA i inne kraje radzą swoim obywatelom niezwłocznie opuścić Burundi z powodu pogarszającego się stanu bezpieczeństwa;
 - Q. mając na uwadze, że w dniu 17 października 2015 r. Rada Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej zwróciła się o sfinalizowanie planu postępowania awaryjnego w celu rozmieszczenia w Burundi w razie potrzeby misji pod dowództwem afrykańskim, mającej zapobiec przemocy w tym kraju, a także uzgodniła, że wszczęte zostanie dogłębne dochodzenie w sprawie naruszeń praw człowieka i innych nadużyć wobec ludności cywilnej w Burundi;
 - R. mając na uwadze, że w dniu 30 listopada 2015 r. sekretarz generalny ONZ Ban Ki-moon przedstawił Radzie Bezpieczeństwa trzy propozycje, w których zalecił dokonanie przeglądu mandatu dla sił ONZ w Burundi stosownie do rozwoju sytuacji, co umożliwi przeprowadzenie misji pokojowej – w ostatniej instancji – w razie nasilenia się kryzysu;
 - S. mając na uwadze, że ONZ wyśle na miejsce zespół wsparcia mający pomagać w prowadzeniu dialogu wewnątrzburundyjskiego, doradzać rządowi w sprawach dotyczących umacniania praworządnych instytucji i rozbrojenia, w koordynacji z działaniami podmiotów regionalnych, monitorować sytuację na miejscu i informować o niej, a także przyczynić się do zaplanowania większej obecności sił ONZ w Burundi;
 - T. mając na uwadze, że UA i inne podmioty międzynarodowe niejednokrotnie wzywały do autentycznego i pluralistycznego dialogu z udziałem wszystkich zainteresowanych stron, prowadzonego w poszanowaniu porozumienia z Aruszy i konstytucji Burundi, by znaleźć kompromisowe rozwiązanie konfliktu w Burundi; mając na uwadze, że UE i ONZ popierają to stanowisko;
 - U. mając na uwadze trwające wysiłki mediacyjne, podejmowane przy pełnym poparciu UA, UE i ONZ, mające na celu wspieranie dialogu wewnątrzburundyjskiego z myślą o znalezieniu kompromisowego pokojowego rozwiązania kryzysu w Burundi;
 - V. mając na uwadze, że UE wnosi istotny wkład w roczny budżet Burundi, którego blisko połowa pochodzi z pomocy międzynarodowej, i że ostatnio przyznała Burundi 432 mln EUR z Europejskiego Funduszu Rozwoju na lata 2014–2020;
 - W. mając na uwadze, że w drodze dekretu 530/1597 władze Burundi zawiesiły działalność 10 organizacji obrońców praw człowieka: ACAT-Burundi, APRODH, AMINA, FOCODE, FORSC, FONTAINE-ISOKO, Maison Shalom, PARCEM, RCP i SPPDF, a także zablokowały ich rachunki bankowe;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu bardzo złego stanu bezpieczeństwa i z powodu sytuacji politycznej w Burundi, szybko pogarszającej się sytuacji humanitarnej i konsekwencji, jakie może to przynieść bezpieczeństwu i stabilności w całym subregionie;

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

2. zdecydowanie potępia niedawne brutalne ataki i coraz większą liczbę naruszeń i przypadków łamania praw człowieka, w tym zabójstw, egzekucji pozasądowych, przypadków naruszania integralności cielesnej, tortur i innego okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania, arbitralnych aresztowań i bezprawnych zatrzymań, w tym zatrzymywania dzieci i okupowania szkół przez wojsko i policję, a także naruszania wolności prasy i wolności słowa oraz panującej w tym względzie bezkarności; wzywa do przeprowadzenia dogłębnego i niezależnego śledztwa w sprawie zabójstw i naruszeń oraz do postawienia przed sądem osób, które dopuściły się tych czynów;
3. wzywa do niezwłocznego położenia kresu przemocy, łamaniu praw człowieka i politycznemu zastraszaniu oponentów oraz do niezwłocznego rozbrojenia wszystkich grup zbrojnych sprzymierzonych z partiami politycznymi, w ścisłej zgodności z prawem międzynarodowym i prawami człowieka;
4. apeluje, by wszystkie strony tworzyły warunki niezbędne do odbudowy zaufania i wspierania jedności narodowej, oraz wzywa do niezwłocznego ponownego podjęcia pluralistycznego i przejrzystego dialogu krajowego, obejmującego rząd, partie opozycyjne i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego;
5. podkreśla, że taki dialog, mający na celu osiągnięcie trwałego pokoju, bezpieczeństwa i stabilności oraz przywrócenie demokracji i praworządności w interesie obywateli Burundi, powinien opierać się na porozumieniu z Aruszy i konstytucji Burundi, co wymaga zgodności z międzynarodowymi przepisami i umowami;
6. w szczególności wskazuje na obecność wielu młodych ludzi, w tym dzieci w wieku poniżej 18 lat, w ugrupowaniach zbrojnych działających w Burundi, a także wzywa społeczność międzynarodową do zwrócenia szczególnej uwagi na reintegrację tych osób i wspieranie ich udziału w pokojowym procesie politycznym;
7. domaga się od wszystkich stron konfliktu w Burundi, by powstrzymały się od wszelkich działań zagrażających pokojowi i bezpieczeństwu w kraju; zdecydowanie potępia wszystkie publiczne oświadczenia służące podburzaniu do przemocy lub podżeganiu do nienawiści wobec różnych grup burundyjskiego społeczeństwa, gdyż oświadczenia takie mogą potencjalnie pogorszyć obecne napięcia, a także wzywa wszystkie podmioty, by powstrzymały się od wydawania takich oświadczeń;
8. przypomina władzom Burundi, że mają obowiązek zapewnić bezpieczeństwo na swoim terytorium i zagwarantować przestrzeganie praw człowieka, praw cywilnych i politycznych oraz podstawowych wolności, o których mowa w konstytucji Burundi, Afrykańskiej karcie praw człowieka i ludów oraz w innych międzynarodowych i regionalnych instrumentach dotyczących praw człowieka;
9. przypomina w tym kontekście, że partnerstwo UE z Burundi reguluje umowa z Kotonu i że obie strony zobowiązane są do przestrzegania i wykonywania postanowień umowy, w szczególności do poszanowania praw człowieka; w szczególności przypomina, że art. 96 umowy z Kotonu przewiduje możliwość wszczęcia procedur konsultacji w sprawach dotyczących nieprzestrzegania praw człowieka oraz zasad demokracji i praworządności, i z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym decyzję UE o złożeniu wniosku o rozpoczęcie konsultacji zgodnie ze wspomnianym artykułem;
10. zdecydowanie potępia fakt, że prezydent Pierre Nkurunziza naruszył porozumienia z Aruszy z chwilą zaprzysiężenia na trzecią kadencję prezydencką;
11. apeluje do władz Burundi, by zachęcały do ustalenia prawdy o masowych zbrodniach popełnionych w latach 1962–2008 oraz by wykorzystywały w tym celu środki sądowe i pozasądowe, takie jak Komisja Prawdy i Pojednania oraz trybunały specjalne, co będzie stanowić wsparcie dla pojednania narodowego;
12. z zadowoleniem przyjmuje starania mediacyjne podejmowane pod przewodnictwem Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej przy poparciu UA i ONZ, by ułatwić dialog między zainteresowanymi stronami w Burundi; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, by także poparła te starania mediacyjne; apeluje, by rząd Burundi i inne zainteresowane strony w pełni współpracowały z mediatorem;
13. wyraża poważne zaniepokojenie z powodu napływających od początku kryzysu doniesień o liczbie ofiar i poważnych przypadkach łamania praw człowieka; apeluje, by właściwe organy w najbliższym czasie przeprowadziły skrupulatne dochodzenie w sprawie okoliczności i motywów tych zbrodni oraz zagwarantowały pociągnięcie do odpowiedzialności osób za nie odpowiedzialnych; przypomina, że osoby odpowiedzialne za łamanie lub poważne naruszanie praw człowieka nie mogą pozostać bezkarne; apeluje do władz o zapewnienie, że w szkołach nadal będzie można bezpiecznie się uczyć; wzywa prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego do uważnego śledzenia sytuacji w Burundi i popiera oświadczenie wydane przez nią w dniu 6 listopada 2015 r.;

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

14. wzywa do uchylenia dekretu 530/1597, na mocy którego tymczasowo zawieszono działalność szeregu organizacji obrońców praw człowieka, oraz apeluje o niezwłoczne odblokowanie ich kont bankowych, by mogły one swobodnie prowadzić działalność;

15. apeluje o zapewnienie bezpiecznego powrotu do kraju dziennikarzom i obrońcom praw człowieka przebywającym na uchodźctwie, ponownego otwarcia mediów, które zamknięto po nieudanym zamachu z 13 i 14 maja 2015 r., oraz odstąpienia od zarzutów przeciwko dziennikarzom oskarżonym o bezpośredni lub pośredni udział w nieudanym zamachu;

16. wyraża szczególne zaniepokojenie dramatycznie wysokim poziomem dyskryminacji i penalizacji osób LGBTI w Burundi; ponownie zauważa, że orientacja seksualna to element wolności wypowiedzi oraz prawa jednostki do prywatności, zagwarantowanych w międzynarodowym prawie dotyczącym praw człowieka, zgodnie z którym trzeba przestrzegać zasad równego traktowania i niedyskryminacji oraz gwarantować wolność wypowiedzi; w związku z tym wzywa Zgromadzenie Narodowe i rząd Burundi do uchylenia artykułów kodeksu karnego, które dyskryminują osoby LGBTI;

17. podkreśla, że dzieci ponoszą poważne konsekwencje kryzysu, i wzywa Komisję, by nadal współpracowała z partnerami międzynarodowymi w zapewnianiu usług opieki zdrowotnej, w tym podstawowych leków, a także bezpiecznego dostępu do edukacji i ochrony dzieci przez przemocą w jakiegokolwiek postaci, a także w gwarantowaniu dostępu do innych usług socjalnych;

18. z zadowoleniem przyjmuje wysłanie przez UA obserwatorów i ekspertów ds. praw człowieka, mających monitorować sytuację w tej dziedzinie, i podkreśla, że należy z nimi współpracować, by ułatwić realizację ich mandatów; ponadto wzywa Międzynarodowy Trybunał Karny do zbadania podlegających jego jurysdykcji zarzutów dotyczących łamania praw człowieka w czasie ostatniego kryzysu;

19. z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie przez UE ukierunkowanych sankcji, spójne z podjętą przez UA decyzją o nałożeniu ukierunkowanych sankcji, w tym zakazu podróżowania i zamrożenia aktywów Burundczyków, których działania i oświadczenia przyczyniają się do utrwalenia przemocy i utrudniają dążenie do politycznego rozwiązania kryzysu; wzywa UE do rozszerzenia tych sankcji na wszystkie osoby, których działania stanowią zagrożenie dla pokoju i stabilności w regionie, podżegają do nienawiści i naruszają porozumienie z Aruszy;

20. wzywa UE i państwa członkowskie, by w związku z przebiegiem konsultacji publicznych prowadzonych na mocy art. 96 umowy z Kotonu rozważyły zamrożenie całej udzielanej rządowi Burundi pomocy poza pomocą humanitarną do czasu zaprzestania nadużywania siły i łamania praw człowieka przez siły rządowe, co odnotowało Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka, oraz znalezienia politycznego rozwiązania w drodze prawdziwego dialogu wewnątrzburundyjskiego, a także do przekierowania tej pomocy na umacnianie społeczeństwa obywatelskiego; uważa, że UE powinna zająć się u źródła problemami nierówności, ubóstwa i chronicznego niedożywienia, aby osiągnąć przyjęte niedawno cele zrównoważonego rozwoju;

21. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że z Burundi wciąż do krajów sąsiadujących uciekają uchodźcy; ponownie wyraża poparcie dla wszystkich organizacji humanitarnych działających na miejscu oraz dla sąsiadujących krajów przyjmujących uchodźców; apeluje do społeczności międzynarodowej i agencji humanitarnych, by nadal udzielały pomocy wszystkim osobom, które w wyniku konfliktu zostały uchodźcami i musiały opuścić swoje domy; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE do zwiększenia wsparcia finansowego i pomocy humanitarnej w celu zaspokojenia pilnych potrzeb tych osób;

22. wzywa UA, ONZ i UE, by poważnie przeanalizowały regionalny wymiar konfliktu i zapobiegły dalszej destabilizacji regionu, zwiększając swoją obecność na miejscu, a w szczególności utrzymując stały dialog polityczny między krajami regionu; w tym kontekście wzywa UA, by w koordynacji z Radą Bezpieczeństwa ONZ rozważyła rozmieszczenie misji pokojowej pod dowództwem afrykańskim, gdyby dalej pogarszał się stan bezpieczeństwa i stan przestrzegania praw człowieka w Burundi;

23. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federikę Mogherini do dalszych starań o zapewnienie natychmiastowego uwolnienia Richarda Spirosa Hagabimany, pracującego w Burundi funkcjonariusza policji, który został bezprawnie uwięziony i był torturowany, ponieważ jako policjant w dniu 28 lipca 2015 r. odmówił strzelania do tłumu;

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

24. jest zdania, że problemy Burundi wiążą się wzajemnie ze sporami o kontrolę nad żyznymi gruntami rolnymi, a także z nierównością w przychodach i dyskryminacją; w związku z tym wzywa do utworzenia odpowiedzialnych ram prawnych regulujących przestrzeganie przez korporacje obowiązków dotyczących praw człowieka oraz norm socjalnych i środowiskowych;

25. zobowiązuje swojego prezydenta do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i parlamentowi Burundi, Radzie Ministrów AKP-UE, Komisji, Radzie, Wspólnocie Wschodnioafrykańskiej i rządowi jej państw członkowskich, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel UE do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, instytucjom Unii Afrykańskiej i sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.
